Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Grigori Manoli

Dosarul nr. 2a-4443/23
(2-23071744-02-2a-01122023)

D E C I Z I E

25 martie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului Ruxanda Pulbere
Judecători Ala Malîi și Roman Pascari

Grefier Corina Negrei

Examinând în ședința de judecată publică cererea de apel declarată de Statnîi Roman,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Statnîi Roman împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la constatarea faptului încălcării termenului rezonabil la efectuarea urmăririi penale, repararea prejudiciului moral și material,

împotriva hotărârii judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 2 august 2023, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Statnîi Roman împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la constatarea faptului încălcării termenului rezonabil la efectuarea urmăririi penale, repararea prejudiciului moral și material,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

1. Statnîi Roman a depus cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la constatarea faptului încălcării termenului rezonabil la efectuarea urmăririi penale, repararea prejudiciului moral și material.
2. În motivarea acțiunii a invocat că la 26 decembrie 2005, a fost angajat în organele Procuraturii, în perioada octombrie 2008 - februarie 2020, a deținut funcția de *****în Procuratura Anticorupție, iar prin ordinul Procurorului General nr. 237-p din 11 februarie 2020, a fost eliberat din organele procuraturii.
3. Totodată, a consemnat că urmărirea penală în cauza penală nr. 2020920013 a fost începută prin ordonanța Procurorului General la 27 februarie 2020, în temeiul bănuielii privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 324 alin. (3) lit. a) și b), art. 325 alin. (3) lit. a) și a1), art. 326 alin. (3) lit. a), art. 328 alin. (3) lit. b) și d) din Codul

penal, iar în cadrul urmăririi penale în privința sa au fost realizate anumite acțiuni de urmărire penală.

4. Prin ordonanța procurorului din 25 martie 2020, a fost recunoscut în calitate de bănuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 324 alin. (3) lit. a) și b), art. 325 alin. (3) lit. a) și a1), art. 326 alin. (3) lit. a), art. 328 alin. (3) lit. b) și d) din Codul penal.
5. La 18 mai 2020, ora 07:10 min a fost reținut, fiindu-i adusă la cunoștință ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, iar la 19 mai 2020, a fost pus sub învinuire fiindu-i incriminată comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 46, art. 190 alin. (5) și art. 328 alin. (3) lit. b) și c) din Codul penal.
6. Ulterior, prin încheierea din 20 mai 2020, a fost admis demersul procurorului și a fost dispusă aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv pe o durată de 30 de zile cu plasarea în Penitenciarul nr. 13, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 1 iunie 2020, a fost respins recursul depus împotriva încheierii de aplicare a măsurii preventive - arestul preventiv.
7. Prin încheierea din 16 iunie 2020, instanța a dispus prelungirea termenului măsurii preventive – arestul preventiv pentru un termen de 30 de zile, iar la 24 iunie 2020 Curtea de Apel Chișinău a admis recursul declarat împotriva încheierii din 16 iunie 2020, a casat încheierea contestată și dispus aplicarea măsurii preventive - arestarea la domiciliu.
8. Prin încheierea din 16 iulie 2020, instanța a dispus prelungirea termenului măsurii preventive arestarea la domiciliu pentru un termen de 30 de zile, iar la 28 iulie 2020, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul asupra încheierii din 16 iulie 2020, casând încheierea criticată și dispunând aplicarea în privința sa a măsurii preventive - liberare provizorie sub control judiciar.
9. În continuare, a menționat că la 9 februarie 2021, apărătorul învinuitului Statnîi Roman a fost informat de către procurorul Bunica Ion despre dispunerea efectuării expertizei repetate în comisie, aceasta fiind ultima acțiune de urmărire penală cu participarea învinuitului/apărătorului.
10. Respectiv, după 9 februarie 2021 alte careva acțiuni de urmărire penală cu participarea lui Statnîi Roman în cadrul cauzei penale nu au fost efectuate.
11. La 12 ianuarie 2022, acționând în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (3), (5), (6), art. 41 alin. 6^1), art. 66 alin. (2) pct. 35), art. 300 alin. (3^1) din Codul de procedură penală, s-a adresat în instanța de judecată, solicitând accelerarea urmăririi penale.
12. Astfel, prin încheierea nr. 10-83/2022 din 3 februarie 2022, instanța a dispus admiterea cererii petiționarului Statnîi Roman, cu privire la accelerarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2020920013 și adoptarea unei soluții pe caz, obligarea procurorului sau grupul de procurori, care exercită urmărirea penală, să accelereze urmărirea penală în cauza penală nr. 2020920013, după care în funcție de circumstanțele stabilite ca urmare a acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale, în cel mai scurt timp posibil, să adopte o soluție în condițiile legii.
13. Totodată, la 5 februarie 2022, acționând în conformitate cu prevederile art. 66 alin. (l) pct. 18, art. 244-247, art. 2991 , art. 299^2 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a adresat Procurorului General interimar, solicitându-i intervenția în calitate de procuror ierarhic în scopul executării încheierii judecătorului de instrucție nr. 10-83/2022 din 3 februarie 2022, dar prin scrisoarea nr. 11-32/21-51 din 22 februarie 2022, a fost anunțat de către

Procurorul General interimar despre faptul că odată cu administrarea pe dosar a unor probe suficiente și concludente, procuratura va da o apreciere juridică corectă acțiunilor făptuitorului și va decide, în condițiile legii, terminarea urmăririi penale.

14. Ulterior, prin încheierea judecătorului de instrucție nr. 10-1597/2022 din 22 august 2022, instanța a dispus admiterea cererii petiționarului Statnîi Roman cu privire la accelerarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2020920013 și adoptarea unei soluții pe caz, obligarea procurorului sau grupului de procurori care exercita urmărirea penală să accelereze urmărirea penală în cauza penală nr. 2020920013, după care în funcție de circumstanțele stabilite ca urmare a acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale, să adopte o soluție în condițiile legii în termen de 2 luni.
15. La 22 octombrie 2022, acționând în conformitate cu prevederile art. 66 alin. (1) pct. 18, 244-247, 299^1 , 299^2 alin. (2) din Codul de procedură penală, s-a adresat Procurorului General interimar solicitându-i intervenția în calitate de procuror ierarhic în scopul executării încheierii judecătorului de instrucție nr. 10 -1597/2022 din 22 august 2022, iar prin scrisoarea nr. 2-32/21 — 654 din 10 noiembrie 2022, a fost informat de Procurorul General interimar, Ion Munteanu despre faptul că cauza penală se află în curs de desfășurare odată cu administrarea pe dosar a probelor suficiente și concludente, procuratura va da o apreciere juridică corectă acțiunilor făptuitorului și va decide în condițiile legii, terminarea urmăririi penale.
16. Astfel, a remarcat că prin răspunsul dat i s-a refuzat în executarea încheierii judecătorului de instrucție nr. 10-1597/2022 din 22 august 2022.
17. În continuare, a menționat că la 23 noiembrie 2022, acționând în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (3), (5), (6), 41 alin. (6^1), 66 alin. (2) pct. 35), 300 alin. (3^1) din Codul de procedură penală, s-a adresat judecătorului de instrucție, solicitând depistarea încălcării de către organul de urmărire penală, a drepturilor și libertăților omului apărate prin art. 6 CEDO în coroborare cu art. 20 din Constituție și art. 20 alin. (2) din Codul de procedură penală, emiterea unei închideri motivate prin care să se constate refuzul organului de urmărire penală de a executa încheierea nr. 10-1597/2022 din 22 august 2022, adoptarea unei hotărâri explicative pe marginea încheierii nr. 10-1597/2022 din 22 august 2022, prin care să se explice: a) Acțiunile pe care ar trebui să le întreprindă subsemnatul, or organul de urmărire penală refuză să execute încheierea nr. 10-1597/2022 din 22 august 2022; b) Legalitatea eventualei soluții care ar putea fi adoptată de procuror, după termenul stabilit de instanță (situație incertă prin prisma art. 230 din Codul de procedură penală).
18. Prin încheierea nr. 10-2518/2022 din 15 decembrie 2022, instanța a declarat inadmisibilă cererea învinuitului de accelerare a urmăririi penale.
19. Totodată, prin încheierea nr. 10-699/2023 din 11 aprilie 2023, instanța de judecată a dispus admiterea cererii petiționarului Statnîi Roman, cu privire la accelerarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2020920013 și adoptarea unei soluții pe caz, obligarea procurorului sau grupul de procurori, care exercita urmărirea penală să accelereze urmărirea penală în cauza penală nr. 2020920013, după care în funcție de circumstanțele stabilite ca urmare a acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale în termen de 2 luni și să adopte o soluție în condițiile legii, în rest pretențiile au fost respinse ca inadmisibile.

20. Ulterior, prin ordonanța din 16 mai 2023, semnată de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Zatic Dorel s-a dispus scoaterea integrală de sub urmărire penală a învinuitului din motivele expuse în partea descriptivă a ordonanței.
21. Totodată, s-a dispus scoaterea de sub sechestru a bunurilor sechestrate prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 7 decembrie 2020, în dosarul nr. 12-835/2020, a bunurilor sechestrate prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23 decembrie 2020, în dosarul nr. 12-885/2020 și restituirea bunurilor ridicate în urma percheziției din 18 mai 2020; hard disk de model „HD502HJ" cu capacitatea de 500 GB, producător „Samsung"; telefon mobil de model „Iphone" de culoare alb-argintiu pe verso având inscripția „A1332"; telefon mobil de model „Iphone" de culoare alb-argintiu pe verso având inscripția „A1549"; telefon mobil de model „HTC" de culoare neagră în care se aflau 2 cartele sim.
22. Astfel, a remarcat că organului de urmărire penală i-a trebuit tocmai trei ani ca să constate faptul că în cadrul cauzei penale este „(...) omis termenul de menținere a persoanei în calitate de bănuit, lipsa ordonanței de pornire a urmăririi penale în privința unui procuror, având calitatea sa specială (...)".
23. În continuare, a mai indicat că în perioada în care procesul penal s-a aflat pe rolul organului de urmărire penală și al instanțelor judecătorești, era obligat de a se prezenta la citațiile organului de urmărire penală și de a participa la diverse acțiuni procesuale.
24. Suplimentar, Statnîi Roman a indicat că în privința sa a fost aplicată măsura preventivă – reținerea, arestarea preventivă, după care arestarea la domiciliu. Astfel, în rezultatul acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penal, i s-a adus atingere dreptului prevăzut la art. 53 din Constituția R. Moldova, iar suferințele psihice provocate urmează a fi compensate prin acordarea unor despăgubiri.
25. Drept urmare a activităților ilegale și în rezultatul tergiversării neîntemeiate a urmăririi penale a suferit un prejudiciu moral considerabil în virtutea faptului: a) că în temeiul informațiilor dezvăluite intenționat de procurori, în mass-media au fost publicate mai multe articole, care reflectau activitățile de urmărire penală derulate în privința reclamantului, cu specificarea faptului că acesta ar fi comis o infracțiune gravă, încălcându-se dreptul reclamantului de a beneficia de protecția oferită de art. 8 CEDO; b) că prin concluziile raportului de expertiză extrajudiciară nr. 69 din 12 iulie 2022, se confirmă că urmare a evenimentului psiho-traumatizant (supunerea ilegală urmăririi penale de către organele Procuraturii RM) i s-a deteriorat starea de sănătate psihică și fizică, aceasta manifestându-se prin dezvoltarea suferințelor psihice: prezența unor gânduri, impulsuri sau acțiuni, care au fost trăite de acesta ca fiind străine propriului „Eu"; sentimente de inadecvare personală și inferioritate; auto-judecată, sentimente de anxietate și disconfort în procesul de interacțiune interpersonală; lipsa motivației; sentiment de deznădejde; gânduri sumbre; tensiune psiho-emoțională; sentiment de insecuritate; disconfort psihologic; iritabilitate; resentimente; teamă de pierdere a independenței; iluzii; sentiment de vină; nervozitate; frustrare; dispoziție labilă; depresie; stări frecvente de inutilitate; perspective pesimiste asupra viitorului; retragere socială; concentrare deficitară; pierderea interesului pentru activitățile plăcute; stare de frica și sentiment de neputință, dezvoltând simptomatica Tulburării de stres posttraumatic; suferințe fizice: dureri de cap; crampe musculare; scăderea apetitului, scăderea

semnificativă în greutate (cu 24 kg), înțepături în inimă; dureri în piept; tulburarea somnului, senzație de uscăciune în gură; pierderea vitalității (astenie); disconfort la nivel muscular; libido scăzut, acutizarea bolii autoimune – psoriazis.

26. Reieșind din suferințele psihice și fizice dezvoltate din particularitățile sale individual psihologice, starea sa de sănătate fiziologică și psihologică ce i-a fost deteriorată, precum și valorile terminate ce i-au fost lezate, expertul a calificat ca urmare a acțiunilor de urmărire penală nejustificate ale organelor Procuraturii a suportat un prejudiciu moral cu grad de severitate înalt (emoții de intensitate înaltă, ce se prelungesc în timp, depășesc indicatorul temporal și scad efectivitatea activităților ce temporar lezează adaptarea psihofiziologică și social psihologică).
27. Astfel, desfășurarea urmăririi penale o perioadă exagerat de îndelungată, i-a generat atât suferințe psihice, cât și prejudicii materiale, determinate de necesitatea deplasării la sediile organului de urmărire penală, judecătoriei de fond și de apel. Totodată, acțiunile ilegale admise de procurori, inclusiv perioada îndelungată pe parcursul căreia a fost persecutat, fiind supus măsurilor preventive, chiar dacă evident nu era vinovat de fapta incriminată.
28. În continuare, a relevat că având un stagiu de muncă îndelungat în cadrul sistemului de drept, bucurându-se în familie și societate de reputație impecabilă, acesta a suferit grav în urma acțiunilor neadecvate ale procuraturii, care de la bun început au apreciat neobiectiv circumstanțele cauzei, fiind impus să-și demonstreze nevinovăția sa.
29. Perioada îndelungată a urmăririi penale i-a cauzat stres legat de soarta sa incertă și perspectiva reală de a fi pedepsit penal ilegal.
30. Evident că durata îndelungată a cercetărilor în cauza penală, în condițiile în care lipsea temeiul legal de tragere la răspundere penală, i-au cauzat suferințe emoționale și psihice grave, deoarece aflarea sub urmărire penală i-a redus considerabil șansele să-și realizeze cariera profesională, aceasta generând necesitatea de a se adresa specialistului psiholog pentru consiliere și remediere a suferințelor psihice cauzate prin supunerea urmăririi penale ilegale, fapt confirmat prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 69 din 12 iulie 2022.
31. Despăgubirea adecvată și echitabilă pentru suferințele morale suferite în perioada celor 3 ani de persecutare ilegală, constituie suma de 150.000 (una sută cincizeci mii) lei, conform calculului: 50.000 lei x 3 ani =150.000 (una sută cincizeci mii) lei.
32. Suplimentar, a indicat că în cadrul urmăririi penale au fost audiați în calitate de martori un număr redus de persoane, fiind audiate în perioada mai-iunie 2020, iar organul de urmărire penală nu a întâmpinat dificultăți la citarea acestor martori, deoarece aceștia în mare parte erau angajați ai Procuraturii și CNA.
33. Totodată, pentru exercitarea urmăririi penale prin 4 (patru) ordonanțe ale procurorului au fost create 4 grupuri diferite de urmărire penală, potrivit cărora câteva zeci de persoane urmau să exercite urmărirea penală în termen rezonabil.
34. Art. 6 al Convenției nu impunea reclamantului o cooperare activă cu autoritățile judiciare, însă este dovedit faptul că acesta a cooperat cu organele de urmărire penală, or reclamantul a dat declarații atât în calitate de bănuit, cât și în calitate de învinuit, nu s-a ascuns, nu s-a sustras, aflându-se o perioadă îndelungată în custodia organului de urmărire penală (fiindu-i aplicate măsuri preventive).

35. În acest sens, a indicat că la aprecierea comportamentului cooperant al reclamantului, instanța trebuie să rețină că potrivit declarațiilor date în calitate de bănuit, categoric a pledat ca fiind nevinovat de pretinsa fapta ilicită imputată și în cel mai detaliat mod a expus circumstanțele care îi erau cunoscute, a colaborat cu organul de anchetă întru stabilirea corectă a circumstanțelor cauzei, de la bun început a indicat asupra mijloacelor de probă, care au justificat acțiunile sale, care i-au fost imputate.
36. Totodată, a indicat că instanța trebuie să rețină comportamentul său în cauza penală nr. 2020920013, fiind cointeresat în buna administrare și desfășurare a urmăririi penale, exprimat prin înaintarea cererilor privind accelerarea urmăririi penale, privind anexarea de documente la materialele cauzei penale, privind scoaterea de sub urmărire penală, cereri în vederea informării despre soluția adoptată, cereri privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală, unele fiind impuse organului de urmărire penală prin hotărâri ale instanțelor de judecată.
37. Astfel, numai întârzierile imputabile statului pot conduce la concluzia nerespectării unui „termen rezonabil”. Autoritățile care au efectuat nemijlocit urmărirea penală și care au exercitat conducerea urmăririi penale au fost Procuratura Generală și Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.
38. La fel, a indicat că pe parcursul urmăririi penale majoritatea acțiunilor pe cauza penală respectivă se referă la cereri și ordonanțe de respingere ale acestora, cereri și plângeri ale reclamantului și ordonanțe/încheieri de respingere/admitere ale acestora, cereri ale reclamantului de scoatere de sub urmărire penală și ordonanța de respingere a acesteia, iar careva acțiuni de urmărire penală care să contribuie la efectuarea efectivă și respectiv terminarea urmăririi penale nu au fost întreprinse.
39. Mai mult, pe parcursul anilor 2020-2023, la fiecare prelungire a termenului urmăririi penale, autoritatea competentă nu a indicat acțiunile de urmărire penală necesare de efectuat, nu a motivat prelungirea urmăririi penale, fapt ce face imposibilă stabilirea raționamentul și necesității prelungirii urmăririi penale, fiind întârzieri neexplicabile și ca rezultat durata urmăririi penale este nejustificată și nu răspunde cerinței unui „termen rezonabil”.
40. În cauza penală, organul de urmărire penală s-a preocupat exclusiv de schimbul de note informative, scrisori cu caracter de informare între organele de drept, fără a fi efectuate acțiuni concrete pe marginea cauzei penale, întru administrarea de probe.
41. Mai mult, consideră că nu i-a fost asigurat dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, iar procurorii au admis ingerințe nejustificate în exercitarea acestui drept în măsura în care acest amestec nu era prevăzut de lege, aceste măsuri nefiind necesare pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.
42. În temeiul informațiilor dezvăluite de procurori, în mass-media au fost publicate mai multe articole, care reflectau într-o lumină incomodă activitățile de urmărire penală derulate în privința reclamantului, cu specificarea faptului că acesta este *****și că acestea ar fi *****. Informațiile difuzate în media au fost preluate de alte entități, care pe baza acestora și-au creat impresii eronate despre persoana reclamantului, refuzându-i accederea în profesie, insinuând lipsa de reputație ireproșabilă.

43. De asemenea, a mai menționat că la aprecierea întinderii prejudiciului moral, care urmează ai fi compensat în legătură cu violarea art. 6 și art. 8 CEDO, în cadrul fazei de urmărire penală, urmează să fie luat în considerare faptul că: i-a fost imputat neîntemeiat comiterea unei fapte prejudiciabile grave, sancțiunea căreia prevedea o pedeapsă cu închisoare de la 6 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani; mediatizarea de către Procuratura Generală a aspectelor penale a cazului au defăimat calitatea oficială de persoana publică a reclamantului; aplicarea în privința sa a măsurii procesuale de constrângere - reținerea și arestarea, i-au cauzat atât prejudicii materiale, cât și morale, care s-au materializat prin interzicerea reclamantului de a munci pe profilul profesional și de a realiza posibilități de avansare în carieră; perioada îndelungată a procedurilor care s-au finalizat în final cu emiterea unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală; în perioada martie 2020 - martie 2023 l-au exclus forțat din circuitul profesional; lezarea prin aceste acțiuni a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la viața privată, în special în faza finală a carierei profesionale de succes a acestuia, când pentru el conta enorm imaginea ireproșabilă de care se bucura în colectiv, a avut un rol decisiv și l-au demoralizat; prin recunoașterea calității de învinuit și prin aplicarea măsurii procesuale de constrângere - reținerea și ulterior arestarea la domiciliu, i-au fost restrânse anumite drepturi constituționale legate de libertatea persoanei, dreptul la libera circulație, imposibilitatea legalizării unor acte (spre exemplu, de identitate), consemnarea faptului respectiv în cazierul judiciar.
44. Respectiv, fără a exista o hotărâre judiciară care ar statua asupra vinovăției de comiterea pretinselor fapte, reclamantului i-au fost cauzate grave suferințe psihologice, cauzate de suspectarea de comiterea unei infracțiuni, precum și de imposibilitatea de a-și câștiga surse, care i-ar permite să supraviețuiască; efectele catastrofale ale supunerii ilegale urmăririi penale se constituie în calitate de caz temeinic justificat și au produs pagube iminente, care s-au manifestat sub forma: a) pierderii calificării și abilitaților speciale ale reclamantului, deoarece acesta a fost exclus din circuitul de perfecționare profesionale; b) existenței pericolului real al destrămării relațiilor familiare, ca rezultat al imposibilității întreținerii sale și a membrilor familiei, în special a celor 2 copii minori; c) degradării psihologice ca rezultat al caracterului nefondat și inventat al acuzațiilor; d) neîncrederii în sistemul organelor de drept; e) neadmiterea în alte profesii juridice.
45. Subsecvent, a notat că în calitate de probe care confirmă suportarea de către reclamant a cheltuielilor de judecată în legătură cu intentarea procesului de recuperare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, urmează a fi reținute mijloacele financiare achitate de reclamant pentru expertizarea stării de sănătate și evaluarea prejudiciului cauzat.
46. Drept urmare, reclamantul Statnîi Roman a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului său la un termen rezonabil de realizare a urmăririi penale, prevăzut de art. 6 par. 1 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale în cadrul cauzei penale nr. 2020920013; încasarea din contul statului Republica Moldova de la bugetul de stat gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 150.000 (una sută cinzeci mii) lei, ca rezultat a încălcării dreptului la un termen rezonabil de realizare a urmăririi penale în cadrul cauzei penale nr.

2020920013; încasarea din contul statului Republica Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, cu titlu de prejudiciu material cauzat a sumelor achitate pentru asistența psihologică și expertiză suportate în legătură cu intentarea prezentului proces civil în mărime de 10000 (zece mii) lei.

Poziția instanței de fond:

47. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 2 august 2023 s-a respins cererea de chemare în judecată semnată de Statnîi Roman împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la constatarea faptului încălcării termenului rezonabil de realizare a urmăririi penale, încasarea prejudiciului moral și a prejudiciului material, ca fiind neîntemeiată.
48. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond, reținând că legiuitorul la nivel național operează cu noțiunile de încălcarea dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei, dar nu cu noțiunea de încălcarea termenului rezonabil la examinarea fiecărei plângeri, cerere sau demers înaintat sau înregistrat de părțile și participanții la proces, a respins argumentele lui Statnîi Roman potrivit cărora atât timp cât urmărirea penală în privința sa a durat mai bine de 3 ani, i s-a încălcat dreptul la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale nominalizate, având în vedere că potrivit prevederilor Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu se reține noțiunea de încălcarea dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei penale la faza de urmărire penală.
49. De asemenea, a constatat că Statnîi Roman a pretins încasarea prejudiciului moral, în temeiul legii nominalizate, fără a prezenta probe care să susțină că ar fi suferit prejudicii morale drept urmare a încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, neglijând astfel și obligațiile prevăzute de art. 118 din Codul de procedură civilă.

Solicitarea apelantului:

50. Statnîi Roman a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 2 august 2023, solicitând casarea hotărârii respective, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată înaintate împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la constatarea faptului încălcării termenului rezonabil la efectuarea urmăririi penale, repararea prejudiciului moral și material.

Argumentele părților:

51. În susținerea apelului Statnîi Roman a indicat că instanța nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei.
52. Astfel, reiterând argumentele expuse în cuprinsul acțiunii, suplimentar reținând prevederile art. 1, 6 alin. (5) din Codul de procedură civilă, a menționat că alegațiile instanței care face diferență între perioada urmăririi penale separat/diferit de cercetarea judecătorească este contrară prevederilor exprese a legislației în vigoare.
53. Mai mult, constatările instanței vin în contradicție cu alte hotărâri judecătorești definitive și irevocabile adoptate chiar în cadrul acestei cauze penale.
54. Astfel, la pct. 37 din încheierea nr.10 - 699/2023 din 11 aprilie 2023, instanța a dispus „*Cu referire la solicitarea petiționarului Statnîi Roman de a fi emisă o încheiere interlocutorie cu expunerea aferent încălcării de către organul de urmărire penală, a*

drepturilor și libertăților omului apărate prin art. 6 CEDO în coroborare cu art. 20 din Constituție și art. 20 alin. (2) din Codul de procedură penală, judecătorul reiterează faptul că încălcarea art. 6 CEDO prin prisma termenului rezonabil poate fi adresată instanței potrivit procedurii stabilite de Legea nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executare..”

55. În continuare, a relevat că reclamantul a prezentat instanței încheierile definitive prin care s-a constatat încălcarea termenului rezonabil al urmăririi penale, scopul acțiunii civile fiind doar în evaluarea prejudiciului, fără măcar a admite că instanța ar putea să constate invers unor hotărâri definitive și irevocabile.
56. De asemenea, a remarcat că alegațiile instanței sunt contradictorii practicii judiciare naționale, făcând trimitere la practica națională pertinentă pentru cauze similare, precum și cu practica uniformă a CtEDO.
57. Totodată, a criticat raportul motivat al procurorului, indicând că de fapt cea mai recentă acțiune de urmărire penală, unica, este acea din 6 martie 2023, care nu-l vizează și nici nu a avut loc cu participarea sa.
58. Potrivit ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a sa, subsemnatul a fost scos de sub urmărire penală, deoarece la expirarea termenului mai mare de trei ani s-a constatat că în privința sa nici nu a fost pornită urmărirea penală, fiind subiect special, precum și expirarea termenelor procesuale prevăzute la art. 63 din Codul de procedură penală.
59. Un alt argument în susținerea perioadei exagerate, tergiversarea urmăririi penale invocat de pârât a fost „diverse cereri de asistență juridică internațională”. Însă, în raportul motivat al procurorului de caz nu sunt careva informații despre parvenirea cărorva răspunsuri la cererile de asistență juridică, prin urmare astfel de răspunsuri deocamdată nu există, fapt care nu i-a încurcat pe procurori să adopte soluția de scoatere de sub urmărire penală în privința reclamantului la 16 mai 2023.
60. La moment acțiunile de urmărire penală sunt încă în desfășurare, astfel careva schimbări sau fluctuații în acțiunile de urmărire penală, care l-ar fi vizat pe subsemnat nu au existat și nici nu există.
61. De asemenea, cu trimitere la jurisprudența CtEDO și la practica judiciară națională a criticat argumentele instanței precum că nu și-a probat mărimea prejudiciului moral, acuzând instanța că nu a fost auzit într-o manieră efectivă în procesul judiciar, ceea ce contravine principiului legalității și accesului liber la justiție, fiind lipsit de dreptul la o decizie motivată.
62. Un alt argument în susținerea faptului că instanța a manifestat o atitudine neglijentă ar fi și acela că în preambulul hotărârii criticate instanța a indicat precum că examinarea ar fi avut loc în lipsa reclamantului, situație ce nu corespunde adevărului, deoarece a participat la fiecare ședință de judecată, a susținut cererea de chemare în judecată, a răspuns la întrebări a formulat pledoarii scrise pe care le-a anexat la materialele cauzei examinate.
63. Respectând principiul contradictorialității, în adresa Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Procuraturii Generale a Republicii Moldova, a fost expediată cererea de apel și solicitată depunerea referinței asupra acesteia.
64. Prin referință reprezentantul Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Boldesco Victoria, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond, reiterând ca fiind corecte argumentele instanței de fond.

65. În ședința instanței de apel, apelantul Statnîi Roman a susținut cererea de apel din motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.
66. În ședința instanței de apel, reprezentantul Ministerului Justiției, Stelea Teodor, a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat și menținerea hotărârii primei instanțe.
67. În ședința instanței de apel, reprezentantul intervenientului accesoriu Procuraturii Generale a Republicii Moldova, legal citați despre locul, data și ora acesteia, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele neprezentării și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa intervenientului accesoriu.

Aprecierea instanței de apel:

68. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept întemeiat și care urmează a fi admis, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată, din următoarele motive.
69. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă *,,instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces”.*
70. Potrivit art. 385 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă *,,instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, emiţînd o nouă hotărîre”.*
71. În temeiul art. 386 alin. (1) lit. lit. a), c) și d) Cod de procedură civilă *,,hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat”.*
72. Art. 387 lit. c) Cod de procedură civilă stabilește că *,,se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească a interpretat eronat legea”.*
73. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel”.*
74. Potrivit art. 123 alin. (4) al Codului de procedură civilă *,, Faptele care, conform legii, sînt prezumate a fi stabilite nu trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă.*

Prezumarea faptelor poate fi contestată, conform regulilor generale de probaţiune, de persoana interesată dacă legea nu dispune altfel”.

75. În conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă *,,instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei”.*
76. Colegiul civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).
77. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
78. Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
79. Circumstanțele litigiului, așa cum au fost constatate din suportul probatoriu administrat, pot fi rezumate după cum urmează. La 26 februarie 2020 în adresa Procuraturii Generale a parvenit o sesizare, potrivit căreia o reuniune stabilă de persoane, printre care persoane cu funcție de demnitate publică din cadrul procuraturii, în perioada lunilor aprilie - august 2018, prin înțelegere prealabilă și de comun acord din interes material sub pretextul soluționării favorabile a cauzei penale de învinuire a lui *****în care acesta a fost arestat, fiind astfel în situația care îl determina transmiterea bunurilor ce îi aparțineau, au extorcat și au dobândit ilicit de la familia lui ***** bunuri materiale în sumă de 1.800.000 euro, cauzându-i o daună materială în proporții deosebit de mari.
80. Astfel, prin ordonanța procurorului general privind începerea urmării penale din 27 februarie 2020 s-a dispus începerea în baza faptelor sesizate a urmării penale în baza art. 190 alin. (5), art. 324 alin. (3) lit. a) și b), art. 325 alin. (3) lit. a) și a [1]), art. 326 alin. (3) lit. a) și art. 328 alin. (3) lit. b) și d) din Codul penal.
81. Totodată, potrivit raportului motivat al Procuraturii Generale, imediat după pornirea urmării penale, au fost efectuate următoarele acțiuni procesuale: la 2 martie 2020 și 3 martie 2020 s-au întocmit actele procedurale de efectuare a acțiunilor pe teritoriului R*****; la 2 martie 2020 s-a dispus efectuare măsurilor speciale de investigație identificarea abonatului, proprietarului sau utilizatorului unui sistem de comunicații electronice și al unui punct de acces la un sistem informativ; la 11 martie 2020 s-a decis recunoașterea în calitate de bănuit a lui *****și la 16 martie 2020 au fost emise mai

multe hotărâri de efectuare a percheziţiilor şi efectuarea măsurii speciale de investigaţii controlul tranzacţiilor financiare cu autorizarea judecătorului de instrucţie.

82. În continuare, prin ordonanţa procurorului în Secţia unificare a practicii în domeniul urmării penale din cadrul Direcţiei urmărire penală şi criminalistică a Procuraturii Generale, Căruceru Vladislav, din 25 martie 2020, s-a recunoscut Statnîi Roman în calitate de bănuit în cauza nr. 2020920013 în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), 324 alin. (3) lit. a) şi b), art. 325 alin. (3) lit. a) şi a[1]), art. 326 alin. (3) lit. a) şi art. 328 alin. (3) lit. b) şi d) din Codul penal. Cu ordonanţa respectivă Statnîi Roman a făcut cunoştinţă la 18 mai 2020, fapt dovedit prin menţiunea aplicată, odată cu reţinerea acestuia conform procesului-verbal de reţinere, în acest sens fiind autorizată amînarea aducerii la cunoştinţă a bănuirii.
83. De asemenea, potrivit raportului motivat al Procuraturii Generale, în continuare urmează că: la 15 mai 2020 de la Biroul Vamal „Centru", portul vamal intern Chişinău 4 (PVI Poşta) din oficiul DHL expres Moldova, a fost ridicat coletul cu numărul *****; la 16 mai 2020 s-a purces la examinarea coletului ridicat şi a actelor aflate în interiorul lui, actele fiind transmise spre traducere; la 18 mai 2020, 21 mai 2020 şi 4 iunie 2020, s-a solicitat de la Centrului Naţional Anticorupţie informaţia relevantă cazului; la 18 mai 2020 s-a dispus efectuarea măsurii speciale de investigaţie identificarea abonatului, proprietarului sau utilizatorului unui sistem de comunicaţii electronice şi al unui punct de acces la un sistem informatic. Totodată, s-au efectuat şi alte acţiuni de urmărire penală referitoare la verificarea la 19 mai 2020 şi 4 iunie 2020 a depunerii mijloacelor băneşti în casieria întreprinderii, precum şi respectării de către reprezentanţii S.A. „Moldova Agroindbank" a legislaţiei privind prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului.
84. Prin ordonanţa de punere sub învinuire emisă de Procuratura Generală din 19 mai 2020, s-a dispus punerea sub învinuire a lui Statnîi Roman pentru comiterea infracţiunii prevăzute la art. 42 alin. (5), 46, 190 alin. (5) din Codul penal şi art. 328 alin. (3) lit. b) şi c) din Codul penal, ordonanţa fiindu-i adusă la cunoştinţă în aceeaşi zi, fapt dovedit prin semnătura aplicată.
85. De asemenea, la aceiaşi dată Statnîi Roman a fost audiat în calitate de învinuit.
86. Tot din materialele cauzei urmează că prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 20 mai 2020 s-a admis demersul procurorului şi s-a aplicat faţă de Statnîi Roman măsura preventivă arestarea preventivă pe un termen de 30 de zile, în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc, iar prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 1 iunie 2020, s-a respins ca nefondat recursul declarat în numele învinuitului Statnîi Roman cu menţinerea încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 20 mai 2020.
87. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 16 iunie 2020 s-a admis demersul procurorului şi s-a prelungit învinuitului Statnîi Roman măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 de zile, şi prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 24 iunie 2020, urmare a admiterii recursului declarat în numele învinuitului Statnîi Roman şi casării încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 16 iunie 2020, s-a înlocuit măsura preventivă – arestarea preventivă, cu arestarea la domiciliu.

88. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 16 iulie 2020 s-a admis demersul procurorului cu privire la prelungirea măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu și s-a prelungit învinuitului măsura preventivă arestul la domiciliu pe un termen de 30 de zile, și prin decizia Colegiul penale al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, ca urmare a examinării recursurilor și casării încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 16 iulie 2020, lui Statnîi Roman i s-a aplicat măsura preventivă – liberarea provizorie sub control judiciar pe un termen de 60 de zile.
89. Tot aici, Colegiul remarcă că Statnîi Roman în cadrul urmării penale în perioada 25 mai 2020 – 23 iunie 2020, a înaintat mai multe cereri de audiere a martorilor, de efectuare a experimentului, de verificare a declarațiilor martorului la fața locului, de dispunere a expertizei tehnice etc.
90. La 28 ianuarie 2021, a fost conexată cauza penală nr. 2020920050, pornită la 9 octombrie 2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (3) lit. a) și b) din Codul penal.
91. Într-o altă ordine de idei, din materialele cauzei urmează că prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 3 februarie 2022, s-a admis cererea petiționarului Statnîi Roman cu privire la accelerarea urmării penale în cauza penală nr. 2020920013 și adoptarea unei soluții pe caz, și s-a obligat procurorul sau grupul de procurori care exercită urmărire penală să accelereze urmărirea penală în cauza penală nr. 2020920013, după care, în funcție de circumstanțele stabilite ca urmare a acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmării penale în cel mai scurt timp posibil, să adopte o soluție în condițiile legii.
92. În motivarea soluției sale instanța a reținut că „*..din momentul înaintării învinuirii petiționarului (19 mai 2020) și efectuării ultimilor acțiuni procesuale cu participarea petiționarului (9 februarie 2021) a trecut o perioadă considerabilă de timp, aproape 1 an de zile, existând astfel pericolul încălcării termenului rezonabil la exercitarea urmării penale.*”
93. În continuare, potrivit răspunsului din 22 februarie 2022, Procuratura Generală a informat reclamantul că a luat act de încheierea emisă, iar nefinalizarea anchetei este determinată de existența unor motive obiective în special lipsa rezultatelor executării cererii de comisie rogatorie.
94. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 august 2022, s-a admis cererea petiționarului Statnîi Roman cu privire la accelerarea urmării penale în cauza penală nr. 2020920013 și adoptarea unei soluții pe caz, și s-a obligat procurorul sau grupul de procurori care exercită urmărire penală să accelereze urmărirea penală în cauza penală nr. 2020920013, după care, în funcție de circumstanțele stabilite ca urmare a acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmării penale, în termen de 2 luni, să adopte o soluție în condițiile legii.
95. În motivarea soluției sale instanța a reținut că „*..din momentul înaintării învinuirii petiționarului (19 mai 2020) și efectuării ultimilor acțiuni procesuale cu participarea petiționarului (9 februarie 2021) a trecut o perioadă considerabilă de timp, aproape 1 an și 6 luni, existând astfel pericolul încălcării termenului rezonabil la exercitarea urmării penale.*”
96. Subsecvent, tot din materialele cauzei urmează că la 27 octombrie 2022, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 august 2022, a fost înaintată spre executare

executorului judecătoresc Boțan George, fiind intentată procedura de executare cu nr. 065-1078/22.

97. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 31 octombrie 2022, s-a admis parțial plângerea petiţionarului Statnîi Roman împotriva acțiunilor/inacţiunilor procurorului în cadrul cauzei penale nr. 2020920013, s-a declarat nulitatea ordonanţei procurorului pentru misiuni speciale din cadrul Procuraturii Generale, Ruslan Tonta, din 25 mai 2022, cu obligarea acestuia să se expună pe deplin asupra plîngerii petiţionarului Statnîi Roman adresată anterior la 17 august 2020, s-a declarat nulitatea ordonanţei procurorului în secţia unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Procuraturii Generale, Vladislav Căruceru din 10 martie 2021 privind respingerea cererii învinuitului Statnîi Roman de scoatere de sub urmărire penală în cauza penală nr. 2020920013 şi împotriva ordonanţei procurorului General interimar, Robu Dumitru din 11 ianuarie 2022.
98. Prin răspunsul din 10 noiembrie 2022, Procuratura Generală cu referire la cererea înaintată de Statnîi Roman privind caracterul îndelungat al cercetărilor în cadrul penal nr. 2020920013, l-a informat că la moment cauza penală se află în curs de desfășurare, o dată cu administrarea pe dosar a probelor suficiente și concludente, procuratura va da o aprecierea juridică corectă și va decide în condițiile legii terminarea urmării penale.
99. La 9 decembrie 2022 executorului judecătoresc Boțan George în cadrul procedurii de executare nr. 065-1078/22, a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în privința procurorului pe caz, Ruslan Toma, pe semnele componenței contravenției stabilite la art. 319 alin. (1) Cod contravențional, cu înaintarea spre examinare instanței de judecată a procesului-verbal.
100. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 15 decembrie 2022, s-a declarat inadmisibilă cererea petiționarului Roman Statnîi cu privire la depistarea încălcării de către organul de urmărire penală, a drepturilor şi libertăţilor omului apărate prin art. 6 CEDO în coroborare cu art. 20 din Constituţie şi art. 20 alin. (2) din Codul de procedură penală, emiterea unei închideri motivate, prin care să se constate refuzul organului de urmărire penală de a executa încheierea nr. 10-1597/2022 din 22 august 2022; adoptarea unei hotărâri explicative pe marginea încheierea nr. 10-1597/2022 din 22 august 2022, prin care să se explice următoarelor chestiuni: acţiunile pe care ar trebui să le întreprindă subsemnatul, or organul de urmărire penală refuză să execute încheierea nr. 10-1597/2022 din 22 august 2022; legalitatea eventualei soluţii care ar putea fi adoptată de procuror, după termenul stabilit de instanţă.
101. În continuare, în vederea accelerării urmării penale, Statnîi Roman s-a adresat repetat cu o cerere în instanța de judecată și prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 11 aprilie 2023, cererea s-a a fost admisă, fiind obligat procurorul sau grupul de procurori care exercită urmărirea penală, să accelereze urmărirea penală în cauza penală nr. 2020920013, după care, în funcţie de circumstanțele stabilite ca urmare a acţiunilor procesuale efectuate în cadrul urmăririi renale, în termen de 2 luni să adopte o soluţie în condiţiile legii, în rest pretenţiile privind constatarea încălcării dreptului la efectuarea urmării penale în termen rezonabil fiind respinse ca inadmisibile.

102. Totodată, instanța a explicat petiționarului cu referire la pretenția privind constatarea încălcării termenului rezonabil de efectuare a urmării penale, că acesta este în drept să se adreseze în instanţă în conformitate cu Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011.
103. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 13 aprilie 2023, ca urmare a admiterii plângerii înaintate de Statnîi Roman, s-au anulat ordonanța procurorului pentru misiuni speciale a Procuraturii Generale, Ruslan Toma din 25 mai 2022 prin care s-a respins cererea sa cu privire la scoaterea de sub urmărire penală în cauza penală nr. 2020920013 în baza ar. 275 pct.1) CPP și ordonanţa Procurorului General interimar Ion Munteanu din 5 ianuarie 2023, prin care a fost respinsă total ca neîntemeiată plângerea învinuitului Statnîi Roman declarată împotriva ordonanţelor procurorului pentru misiuni speciale a Procuraturii Generale, Ruslan Toma din 9 decembrie 2022 şi 13 decembrie 2022, prin care s-au respins repetat cererile sale cu privire la scoaterea de sub urmărire penală.
104. Ca urmare, prin ordonanța privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală emisă de procurorul în PCCOCS, Dorel Zatic, din 16 mai 2023 s-a scos integral de sub urmărire penală învinuitul Statnîi Roman, din motiv că la moment fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Totodată, s-a dispus și scoaterea de sub sechestru a bunurilor aplicate prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 7 decembrie2020 în dosarul nr. 12-835/2020 și prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 23 decembrie 2020 în dosarul nr. 12-885/2020.
105. Tot din materialele cauzei urmează confirmările eliberate de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) reclamantului/apelant Statnîi Roman potrivit cărora acesta s-a prezentat la ședințele de judecată pe marginea cererilor sale.
106. Astfel, Colegiul civil reține că prin acțiunea înaintată, Statnîi Roman a invocat încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. 2020920013, reclamând termenul de urmărire penală, fiind bănuit la 25 martie 2020 și scos de sub urmărire penală la 16 mai 2023, pe o perioadă de mai bine de trei ani.
107. Prima instanță, fiind investită cu examinarea cauzei, a respins cererea de chemare în judecată din motivul că Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu reglementează noțiunea de încălcarea dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei penale la faza de urmărire penală.
108. Așadar, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și, raportându-le la suportul probatoriu, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prima instanță nu a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, precum și a aplicat eronat normele de drept material circumstanțelor cauzei.
109. În conformitate cu art. 2 alin. (1)-(2) Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti nr. 87/21.04.2011 ”*orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislaţia*

procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant)".

110. Potrivit art. 2 alin. (4)-(6) Legii menționate *„prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se repară indiferent de vinovăţia instanţei de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătoreşti sau a instituţiei de stat debitoare. Prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o autoritate căreia statul ia delegat atribuţii de autoritate publică prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se repară de către stat. Reparaţia prejudiciului se face de la bugetul de stat. Mărimea reparaţiei prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se stabileşte de instanţa de judecată în fiecare caz în parte, în funcţie de circumstanţele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretenţiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanţei de judecată şi a autorităţilor relevante, de durata încălcării şi de importanţa procesului pentru reclamant".*
111. În conformitate cu prevederile art. 4 Legii nr. 87 *„sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului".*
112. Instanța de apel menționează că scopul Legii nr. 87/21.04.2011 constituie crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil şi a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti. Este unul din principalele mecanisme interne prin care se tinde la respectarea termenului optim şi previzibil de soluționare al procesului.
113. Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea enunțată, aplicarea şi interpretarea termenelor din această lege se face prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi a jurisprudenţei Curții Europene a Drepturilor Omului.
114. Așa dar, instanța de apel reține că, solicitând respectarea unui „termen rezonabil", Convenția subliniază importanța ca justiția să nu fie făcută cu întârzieri care ar putea pune în pericol eficacitatea și credibilitatea sa (H. împotriva Franței, pct. 58; Katte Klitsche de la Grange împotriva Italiei, pct. 61). Art. 6 § 1 obligă statele contractante să-și organizeze sistemele juridice astfel încât să le permită să îndeplinească cerințele acestei dispoziții. Obligație în sarcina statelor membre: au responsabilitatea să își organizeze propriul sistem judiciar astfel încât instanțele acestora să poată garanta oricui dreptul de a obține o hotărâre definitivă privind contestațiile referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil într-un termen rezonabil [Comingersoll

S.A. împotriva Portugaliei (MC), pct. 24; Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții împotriva României (MC), pct. 142]. O apreciere *in concreto*: caracterul rezonabil al duratei unei proceduri în temeiul art. 6 § 1 trebuie apreciat în fiecare caz în funcție de circumstanțele cauzei [Frydlender împotriva Franței (MC), pct. 43], care pot impune o evaluare globală [Obermeier împotriva Austriei, pct. 72; Comingersoll S.A. împotriva Portugaliei (MC), pct. 23].

115. Caracterul rezonabil al duratei procedurii se apreciază cu ajutorul criteriilor consacrate de jurisprudența Curții, care sunt următoarele: complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului, cel al autorităților competente și miza litigiului pentru partea interesată [Comingersoll S.A. împotriva Portugaliei (MC); Frydlender împotriva Franței (MC), pct. 43; Sürmeli împotriva Germaniei (MC), pct. 128; Parohis Greco-Catolică Lupeni și alții împotriva României (MC), pct. 143].
116. Conform jurisprudenței CtEDO privind aplicarea art. 6 în partea respectării garanţiei procesuale de examinare a cauzei penale în termen rezonabil cu referire la începutul curgerii termenului, perioada care trebuie luată în considerare începe din ziua în care persoana este pusă sub acuzare (Neumeister împotriva Austriei, pct. 18).
117. Rezultă că termenul rezonabil trebuie să înceapă să curgă de la o dată anterioară sesizării instanţei de judecată (Deweer împotriva Belgiei, pct. 42), ca de exemplu momentul arestării (Wemhoff împotriva Germaniei, pct. 19), punerea în mişcare a acţiunii penale (Neumeister împotriva Austriei, pct. 18) şi cel al deschiderii anchetei preliminare (Ringeisen împotriva Austriei, pct. 110).
118. „Acuzarea" în sensul art. 6 § 1 se poate defini ca „notificarea oficială, din partea autorităţii competente, a suspiciunii de a fi săvârşit o infracţiune" (Deweer împotriva Belgiei, pct. 46), idee care corespunde, de asemenea, noţiunii de „urmări importante asupra situaţiei" suspectului [Deweer împotriva Belgiei, pct. 46, Neumeister împotriva Austriei, pct. 13; Eckle împotriva Germaniei, pct. 73; McFarlane împotriva Irlandei (MC), pct. 143].
119. Articolul 6 Cod de procedură penală definește noțiunea de cauză penală ca fiind *„proces penal desfăşurat de organul de urmărire penală şi de instanţa judecătoreasca într-un caz concret referitor la una sau mai multe infracţiuni săvîrşite sau presupus săvîrşite"*.
120. Potrivit art. 20 alin. (1), (2), (4) Cod de procedură penală *„Urmărirea penală şi judecarea cauzelor penale se face în termene rezonabile. (2) Criteriile de apreciere a termenului rezonabil de soluţionare a cauzei penale sînt: 1) complexitatea cazului; 2) comportamentul participanţilor la proces; 3) conduita organului de urmărire penală şi a instanţei de judecată; 3[1]) importanţa procesului pentru cel interesat; 4) vîrsta de pînă la 18 ani a victimei. (4) Respectarea termenului rezonabil la urmărirea penală se asigură de către procuror, iar la judecarea cazului – de către instanţa respective"*.
121. Art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală definește noțiunea de bănuit ca „*persoana fizică sau juridică faţă de care există anumite probe că a săvîrşit o infracţiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reţinere; 2) ordonanţa sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanţa de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit*."

122. Potrivit art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală „*organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art. 262 şi 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanţă, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puţin o bănuială rezonabilă că a fost săvîrşită o infracţiune şi nu există vreuna din circumstanţele care exclud urmărirea penală, informînd despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respective”*
123. În același timp, în conformitate cu art. 284 alin. (1) din Codul de procedură penală „*scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare şi finalizare în privinţa persoanei a oricăror acţiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată”*.
124. Așadar, având în vedere prevederile legale menționate, în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul reține că termenul în materia procedurilor penale începe să curgă din ziua înaintării acuzației penale, iar data expirării acestuia survine odată cu pronunțarea unei hotărâri definitive prin care s-a soluționat fondul acuzației. În acest interval se includ toate procedurile derulate, inclusiv cele extraordinare și căile de atac exercitate de acuzare sau apărare, indiferent de forma lor (apel, recurs, revizuire, anulare etc.).
125. Prin urmare, Colegiul conchide că în durata procedurilor penale se includ atât faza de urmărire penală, cât și cea judecătorească, începând din momentul în care acuzatul a fost oficial implicat în proces, indiferent de statutul procesual atribuit, dacă notificarea oficială a avut consecințe asupra situației sale.
126. În aceste condiții, prima instanță a reținut în mod eronat că remediul intern prevăzut de Legea nr. 87/2011 nu ar acoperi faza urmăririi penale și că termenul de examinare ar începe abia odată cu judecarea cauzei în instanță. În consecință, concluzia primei instanțe, potrivit căreia Statnîi Roman nu ar fi avut dreptul de a formula acțiunea în baza Legii nr. 87/2011, este greșită, motiv pentru care hotărârea urmează a fi casată.
127. De altfel, Colegiul civil atestă o poziție contradictorie a primei instanțe, or, pe de o parte, reține că prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu pot fi aplicate în cazul deferit judecării, deoarece Legea nu prevede protejarea dreptului la efectuarea în termen rezonabil a urmării penale, iar pe de altă parte, relevă că Statnîi Roman a pretins încasarea prejudiciului moral în temeiul legii nominalizate fără a prezinta probe care să susțină că ar fi suferit prejudicii morale, drept urmare a încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, neglijând astfel obligațiile prevăzute de art. 118 din Codul de procedură civilă.
128. În speță, Colegiul civil constată că procedura penală invocată de apelantul Statnîi Roman, cauza nr. 2020920013, a început la 19 mai 2020, odată cu acordarea statutului de învinuit, și s-a finalizat la 16 mai 2023, prin scoaterea sa integrală de sub urmărire penală.
129. Totodată, Colegiul observă că pe parcursul efectuării acțiunilor de urmărire penală, Statnîi Roman a manifestat un comportament activ și loial față de proces: a colaborat cu organele de drept, înaintând mai multe cereri de audiere a martorilor, de efectuare a experimentului, de verificare a declarațiilor martorului la fața locului, de dispunere a expertizei tehnice etc.
130. În plus, între momentul înaintării învinuirii și momentul scoaterii de sub urmărire penală a trecut o perioadă de aproape trei ani, în care nu au fost întreprinse acțiuni

procesuale efective în raport cu Statnîi Roman. Ultima acțiune procesuală notabilă s-a realizat la 9 februarie 2021, prin informarea acestuia despre efectuarea unei expertize repetate. Ulterior, cauza a stagnat timp îndelungat, fără diligența necesară din partea organelor de urmărire penală.

131. Această constatare este susținută și de încheierile irevocabile ale Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 10-83/2022 din 3 februarie 2022, nr. 10-1597/2022 din 22 august 2022, nr. 10-699/2023 din 11 aprilie 2023, prin care instanța a stabilit în mod expres existența pericolului încălcării termenului rezonabil în desfășurarea urmăririi penale. Prin aceleași hotărâri, procurorii au fost obligați să accelereze procedura și să adopte, într-un termen scurt și rezonabil, o soluție conform legii.
132. În aceste împrejurări, Colegiul constată că Procuratura Generală nu și-a îndeplinit sarcina probațiunii în sensul de a demonstra lipsa caracterului nerezonabil al duratei procedurii penale în cauza nr. 2020920013. Pasivitatea autorităților și lipsa măsurilor efective de accelerare relevă, dimpotrivă, o încălcare evidentă a dreptului lui Statnîi Roman la desfășurarea urmăririi penale într-un termen rezonabil, drept garantat de art. 6 § 1 CEDO și Legea nr. 87/2011.
133. În continuare, Colegiul civil menționează că, odată ce Statnîi Roman întemeiat a pretins încălcarea faptul dreptului la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2020920013, acesta este în drept să solicite compensarea prejudiciului moral.
134. Conform art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil „*în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial.”*
135. Potrivit art. 2036 Cod civil „*mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şisocială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularit.”*
136. Conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 „*în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum şi a costurilor şi a cheltuielilor de judecată.”*
137. Astfel, Colegiul civil relevă că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire.
138. În temeiul jurisprudenței CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

139. Așadar, cu referire la solicitarea reclamantului/apelantului Statnîi Roman privind încasarea prejudiciului moral în cuantum de 150.000 lei, Colegiul reține că recunoașterea sa în calitate de învinuit la 19 mai 2020 și scoaterea de sub urmărire penală la 16 mai 2023, pe o perioadă de aproximativ trei ani, i-au cauzat acestuia un prejudiciu moral cert, manifestat prin frustrare, indignare, neliniște și stres continuu, fiind lipsit de securitatea juridică și de certitudinea unei soluții într-un termen rezonabil. Aceste efecte negative, inerente unei proceduri prelungite în mod excesiv, urmează a fi compensate cu titlu de prejudiciu moral.
140. Totuși, la stabilirea cuantumului despăgubirii, Colegiul ține cont de durata efectivă a încălcării, de intensitatea consecințelor resimțite de reclamant, precum și de criteriile de proporționalitate consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, conform cărora despăgubirile trebuie să fie echitabile, dar și rezonabile în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei.
141. Prin urmare, Colegiul apreciază că suma de 15.000 lei reprezintă o compensație justă, suficientă și rezonabilă pentru repararea prejudiciului moral suferit de reclamant, urmând ca restul pretențiilor să fie respinse ca neîntemeiate.
142. Colegiul respinge ca nerelevante argumentele reclamantului/apelantului Statnîi Roman referitoare la caracterul pretins ilicit al acțiunilor organelor de urmărire penală, întrucât stabilirea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil se face de către instanță exclusiv în baza criteriilor prevăzute de Legea nr. 87/2011. Aceste criterii privesc complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului, conduita organelor de urmărire penală, a instanței de judecată și a altor autorități relevante, durata încălcării și importanța procesului pentru persoana vizată. Or, caracterul ilicit al acțiunilor organelor de urmărire penală nu constituie un criteriu de evaluare în acest cadru normativ și, prin urmare, nu poate fundamenta pretențiile reclamantului.
143. Cât privește cerința privind încasarea din contul statului Republica Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, cu titlu de prejudiciu material cauzat a sumelor achitate pentru asistența psihologică și expertiză suportate în legătură cu intentarea prezentului proces civil în mărime de 10000 lei, Colegiul reține că, pe lîngă faptul că reclamantul nu a demonstrat că a suportat efectiv aceste cheltuieli, cheltuielile respective nu au fost necesare pentru protejarea dreptului la efectuarea în termen rezonabil a urmăririi penale în cadrul cauzei penale nr. 2020920013.
144. Totodată, Colegiul nu denotă nici caracterul justificat al cheltuielilor respective, or reieșind din obiectul de examinarea apărarea dreptului la efectuarea urmării penale în termen rezonabil prin prisma Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, acordarea prejudiciului moral reprezintă o satisfacție echitabilă în raport cu dreptul vătămat.
145. În conexiunea celor relatate, instanța de apel, reținând că argumentele invocate de apelant sunt întemeiate, constatând temeinicia pretenției cu privire la constatarea încălcării dreptului la efectuarea în termen rezonabil a urmăririi penale în cadrul cauzei penale nr. 2020920013, ajunge la concluzia de a admite apelul şi de a casa hotărârea instanţei de fond, cu pronunţarea unei decizii de admitere parțială a acțiunii.

146. În conformitate cu art. 385 lit. c), art. 389-390, art. 394 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite cererea de apel declarată de Statnîi Roman.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 2 august 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Statnîi Roman împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la constatarea faptului încălcării termenului rezonabil la efectuarea urmăririi penale, repararea prejudiciului moral și material și se adoptă o hotărâre nouă, prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Statnîi Roman împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la constatarea faptului încălcării termenului rezonabil la efectuarea urmăririi penale, repararea prejudiciului moral și material.

Se constată faptul încălcării dreptului lui Statnîi Roman la efectuarea în termen rezonabil a urmăririi penale în cadrul cauzei penale nr. 2020920013.

Se încasează de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Statnîi Roman suma de 15 000(cincisprezece mii),00 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest acțiunea se respinge, ca neîntemeiată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni din data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului Ruxanda Pulbere

Judecători Ala Malîi

Roman Pascari